

„Soča“ izhaja vsak petek in velja do pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristočno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Sedanja domovinska postava in župarski shodi!

Izvirni dopis iz Šebrelj, dne 16. marca.

Prebravši rodopisno sliko po sednji domovinski postavi v 9. števil. „Soče“ začnem premišljevat njeno resničnost in kmalu sem spoznal, da bi lahko celo knjigo napisal o tej postavi, predno bi vse razložil, kar ona ukazuje. — Prvič je na veliko škodo kmečkemu stanu in kmečkim občinam, ker jim naklada ogromno in neopravičeno plačevanje in jim delavce jemlje. Veliko delavcev gre po svetu lenobo past, ker po sedaj obstoječi domovinski postavi dobivajo pri drugih občinah podporo ali pa zahajajo v bolnišnice na račun domovne občine. — Drugič je pa v velik dobiček mestom, kjer imajo bolnišnice in za prehranjenosti bolnikov prav visoko računijo. Pri tem si veliko meščanov vsak dan dober kos kruha reže in je.

Poglejmo nadalje nekoliko razmere, katero ta postava uzrokuje v veliko škodo kmečkim občinam. Komaj fantič nekoliko odraste, že si misli, kako in kam bi jo potegnil, da bi bolj brezskrbno in lahko živel, in kmalu začne ugovarjati: „Kaj bom kmetu delal noč in dan in zraven tega slabo živel, malo služil in na to še slabe besede poslušal?“ Tako ugovarjajo posli skoro brez izjeme, in tako se jih odpravi veliko v ptuje dežele. Župan je po sedaj obstoječih postavah skoro primoran vsakemu dovoliti potni list.

Na ptujem nimajo posebno mladi ljudje (nobe-nega opomina ni od svojih staršev ni od soročnikov in v cerkev ne zahajajo več; kmalu začnejo strastno in lenobno živeti ter se udajo eni in drugi slabosti. Potem začnejo taki ljudje misliti na ženitev in po sedaj obstoječih postavah se taki ljudje ženijo tudi brez dovoljenja svoje domovne občine. Tako se napravijo na ptujem velike družine; veliko je tudi nezakonjskih otrok na ptujem, za katere domovna občina niti ne ve, od takih žensk, ki hodijo po svetu strast in lenobo past. Iz takih družin in nezakonjskih otrok postanejo večinom lenuhi in zapraviljenci; vse, kar zaslužijo, zapravijo. Kadar se primeri, da nimajo kaj živeti ali da obolijo, pa hajd v bolnišnico, se vé da na račun domovne občine. Znanih mi je že več primerljajev, da se je moralo za take ljudi na stotnice plačati in še celo za take, ki svoje domovne občine nikoli videli niso. In tako nastane občinam strahovito plačevanje, zaradi katerega morajo županstva naložiti naklade na izravne davke, da morejo stroške povrniti. Ubogi kmet mora doma v hudi vročini trdo delati in stradati, da težko zasluži golinar, ki je morda že na deset krajev potreben, izdaja za potepuhe, ki se po svetu in po bolnišnicah klatijo ter našo vero in naš narod zasramujejo. Čeravno taki niso zmiraj po bolnišnicah, si vendar nič ne prihranijo in na stare dni, kadar jih svet in njegovo veselje zapusti, spomnijo se svoje domovne občine in pridejo v njo prebivat, da jih mora zopet kmet preskrbovati z vsemi potrebnimi rečmi.

To so hudi udarci, pod katerimi kmečki stan hira, in večinom je tega sedanja domovinska postava kriva.

Resnično je, da marsikateri kmetovalec nakopije svoji kmetiji hude težave, katere mora rod za rod čutiti in prenašati, bodi si s pijančevanjem, z lenobo, z nemarnostjo ali s prevelikimi dotami itd.; pa to zlo morajo le tisti prenašati, kateri so je zakrivil in ti se morejo preobrniti, bolj varčno gospodariti, bolj pridno delati po pregovorjanji njih zlahte, prijateljev, predstojnikov itd. — Hude posledice sedanje domovinske postave za kmetovalce pa moramo potrpežljivo prenašati, ker postavi smo dolžni pokorščino, dokler nam naši deželni in državni poslanci boljše in bolj ugodne postave ne pridobijo.

Pa ne smemo zanašati se le na naše poslance, ker oni že storijo svojo dolžnost, kakor nam je znano; ali če jim tudi drugi poslanci njih predlogov v zbornicah ne odobrijo, je vse njih delovanje brezuspešno, ker niso sami v zbornicah, da bi po svojo postave kovali. — Ako hočemo, da nam naši poslanci

kaj ugodnega pridobé, moramo vsak čas podpirati jih, razodevati jim svoje želje in pošiljati prošnje, na katere bi se oni opirali in nam tako prej kaj pridobili.

Če so pa take prošnje le od malokaterih občin in so še te vsaka v drugem oziru sestavljene, se naši poslanci ne morejo izdatno opirati na nje. Da bi bile pa take prošnje vse enako sestavljene, podpisane od vseh županij ene dežele, tedaj bi se poslanci lahko na nje opirali, ker bi bil to glas vse dežele, drugi poslanci bi jih prej podpirali in vlada bi morala dovoliti, kar bi se v takih prošnjah prosilo.

Da bi se pa to zgodilo, je neogibno potrebno, da se napravijo županski shodi v vsakem političnem okraju, da se izvoli izmed županov poseben odbor, ki bi imel nalogo, da bi županske shode sklicaval ob primeren času na določenem kraju. Ta odbor naj bi imel tudi nalogo, pogovarjati se z drugimi takimi odbori, da bi vsi odbori in shodi enako postopali.

To bi bila prva stopinja, da bi se sedanji za kmeto tako neugodni položaj kaj zboljšal. Pa ne le za to, še za mnogo in mnogo drugih stvari bi taki shodi koristili, katerih pa nočem danes tukaj razkladati, ker lahko je razsoditi, koliko bi taki shodi, ako bi se pravilno in složno v njih postopalo, koristili deželi in narodu.

A. R. ž.

Tužna Istra.

Istra ima rodovitno zemljo, ali malo je je. Kraški svet razprostira se tudi v Istro, ki je dela bogato kamenja. V novejših časih še tisto malo zemlje le pičlo rodi; davki in slaba leta moré ubogega kmeta, kakor drugod. Ali Istra zdihuje tudi pod drugimi težavami, ki se drugod ne nahajajo, ali vsaj ne v taki obliki in v taki meri, kakor v tej nesrečni deželi. V pomorskih mestih in v nekaterih večjih krajih po deželi nahajajo se zagrizenci, ki z vso silo na to delajo, da bi istrski rod izneverili materni govorici ter priklopili ga možem, ki škilijo čez jadransko morje v blaženo Italijo. Po večjih krajih posejani so tuji iz Italije, ki so vso kupčijo na se povlekli, ki razumejo prav dobro, kako se kmetič oguli do bele kosti. Brezsrčnost teh ljudskih pijavk ter strastnost narodnih odpadnikov in rovarjev je nepopisljiva. Primerjati se dajo edino le volčji požrešnosti in silovitosti. Naravni zakon, zgodovinska pravica, kersanska načela so za nje igrače, za katere se ni treba zmeniti. V dosego njih namena jim je vse prav, kar koli more pospeševati njih nakane. Vedoči, da ni moč, ki bi jih udaril s palico, kakor zaslužijo, in da njih rovanje je do neke meje celo všeč onim, ki sovražijo slovanski rod in ki bi bili radi, da bi ostal v večni tami in nemoči, razsajajo kakor junci, katerim so snete spona. Kot orodje proti slovanskemu življu in pravičnemu njegovemu razvoju so ti razsajalci nekaterim politikom dobro došli. Najbolj se veseli takega rovanja italijanska irredenta, ker dobro spoznava, da ni bolje priprave za njene namene od italijančenja avstrijskih primorskih dežel.

Nekateri ustavaški politiki menijo, da irredenti se sme dovoliti, naj razsaja proti Slovanom, da jih poniža, da ne bo treba drugim Slovanom tlačiti. Kadar bo to razsajanje državi škodljivo (kakor da bi ne bilo od prvega začetka), menijo, da se bo moglo zatreti tako, kakor se ugasne luč z enim pihom. Varajo se gospodje; Slovani se vzdržijo, ali pa propadejo. Če se vzdržijo v takem boji, ostanejo šibki in ne bodo mogli koj države braniti, ker jim bo izmolzena vsa moč; če propadejo, postanejo irredentovci, kateri so večinom slovanski odpadniki. Slovani bodo Avstriji močna in potrebna zaslomba, ako ostanejo močni in postanejo še močnejši nego so. Na to mora delati vsak Slovan, vsak Avstrijan. To se doseže, ako se varujejo narodu naravne pravice, ako se brani narod narodnega roparstva od strani zagrizenih strastnikov, katere vleče srce čez jadransko morje v italijansko deželo. Žalibog se do zdaj ni še posrečilo, zaprečiti krivično razburjenje ljudstva, ampak razburja se narod na vse mogoče načine. Kmalu bo le-

to, odkar so začeli v Kastavski občini buniti ljud proti svetni in cerkveni oblasti. Narodnjaki so prekrizovali črne nakane narodnih nasprotnikov, dokler so mogli; a brez pomoči in tolažbe so slednjič podlegli in zvižala je pijana veselja, da je zapeljala ljudstvo k neredom, v nesrečo. Da pride tako, vedel je vsak razumnik, bodisi Hrvat, bodisi Italijan; čudimo se, da se je to v javnosti tako malo poudarjalo, in da so smeli nepokojneži mirno pihati v žrvnjico, ne da bi jih bil kdo motil. Namen je dosežen; povod je dan, da se sme narodna stranka zmirljati in zasramovati; pretvoza je stvarjena, da pri bodočih volitvah je treba podpirati protinarodne kandidate. Kastavski občinski zastop je razpuščen in s tem do volitev uničen oni zastop, katerega so se zagrizeni Italijani najbolj bali. Interpelacija poslanca dr. Vitezica pojasnjuje, kako so nekateri italijanski neporedneži zapeljevali narod k neredom. Stvar je zdaj v rokah sodnije, ki dokaže, kako so bile reči.

Dopisi.

V Gorici, 26. marca. — Goriška čitalnica imela je o pustu veselice, kakor po navadi. Za postni čas odmenila je bila večjo besedo; razni uzroki so uplivali, da se je priredila še le včeraj zvečer. Ob 8. uri bila je dvorana uže dobro obiskana, o polu devete bili so sedeži zasedeni; kdor je pozneje prišel, moral je biti zadovoljen s prostorom, ki ga je dobil. Posebno dobro zastopan bil je nežni spol, ki je pokazal mnogo zanimanja za besedo, kakeršne prireja naša čitalnica. Spored bil je jako obširen; z malim trudom napravila bi se iz njega sporeda dveh besedama. Pevski del vodil je čitalnični g. pevodvodja jako spretno. Peli so se trije moški zbori: Trnovcev „Na boj“, uglasbil Hajdrih; Gorazdov „Mi ustajamo“ in Slomšekova „Večernica“, oboje uglasbil Ipavec; dalje en moški četverspev, namreč Preširnov „Strunam“, uglasbil Jenko, in en mešani zbor, „Kitica slovanskih narodnih pesmi.“ sestavljal Förster. Najbolj je dopadla kitica, ki je žela gromovito pohvalo, pa tudi druge so bile s pohvalo sprejete, posebno „Na boj“ in „Večernica“. Čitalnica je pokazala, da še vedno goji prijetno narodno petje, in v tem oziru zasluži vso hvalo. Le pogumno naprej.

Med pesemske kose vpletla je Omulčeva obitelj krasnih iger na citre. Zajčev „Večer na Savi“ igrali so oče, sin in hči tako občutno, da je občinstvo z največjo pazljivostjo poslušalo štajerske umetnike od začetka do konca in da ni jenjalo ploskati, dokler niso dodali za nameček še druge prelepe skladbe. „Venec slovanskih melodij“ igrala sta oče in sin s tako natančnostjo in živim izrazom, da je šel poslušalcem do srca, ki se je čutilo ogreto po narodnih oživljajočih glasih. Ploskanju ni bilo konca, dokler se nista umetnika še enkrat pokazala na odru. Hyala umetniški obitelji, ki nam je pripravila tak nenavaden užitek.

Dveh iger bilo je skoro preveč; ali kadar se tako igrati, kakor v goriški čitalnici, ni težko, biti pazljivemu. Gospod Živko in Pavlina grajščakinja bila sta ta večer prvič nastopila; drugi igralci in igralke so že prej delovali na čitalniškem odru. Obilno odobravanje od strani občinstva po igrah, včasih celo med igranji, pričalo je, da so gospodje diletantje in g.čne diletantije svojo nalogo dobro izvršili in da je bilo občinstvo z njimi zadovoljno. To je najbolja in najpristojna kritika. Po vsaki igri morali so gospodje in gospodične zopet na oder, da so sprejeli zaslužno pohvalo. „Vdova in vdovec“ se je prav dobro izvršil, če tudi je na glavnem mestu jako težaven. Čitalnica sme biti ponosna na take moči.

Potem je bila še tombola in prosta zabava v stranski dvorani, katere se je udeležilo prav mnogo občinstva in je trpela še čez polnoč. Po velikonoči priredi čitalnica kakor lani slavnostno besedo z vsotnino za dobrodelni namen. Ni dvomiti, da se iz-

vrstno izvrši, kakor preteklo leto. Natančneje pové nam spored o svojem času.

Iz Brd, 22. marca. — Zopet je počastil prevzvišeni gospod vladika J. J. Strossmayer kat. pol. nar. društvo „Slovenski jez“ in Brice sploh, a ž njimi vse Slovence. Ko je izvedel iz zahvalnega pisma, kaj namerava naše društvo za slovansko tisočletnico storiti, poslal je neprošen precej in dobršno svoto — 20 gl. „za sliko sv. Cirila in Metoda“, ktera se ima postaviti v farno cerkev v Biljani. Zato se bo lesketalo njegovo prečastno ime med darovatelji „za sliko“ na prvem mestu, da kaže rojakom kako treba ljubiti in častiti tiste, ki so slovenski jezik že pred tisoč leti, ko ni bilo še ni talijanskega ni nemškega slovstva, na najvišjo stopnjo v cerkvi posadili. Ta krasni čin djakovaškega biskupa naj posnemajo i drugi rodoljubi. Slovenci, pokazimo, da smo radodarni za svete namene! —

Romarjem na Velehrad bi vdova Schroeckl z Dunaja poslala poseben voz v Gorico in jih čez Dunaj, Oggersko Gradišče (pri Velegradu) v Prago, in nazaj čez Dunaj v Gorico peljati dala za 35 gl. v II. in za 24 gl. v III. razredu, ako bi se združilo najmanj 2 sto ljudij za romanje.

„Slov. jez.“

Iz gorenjih Brd, 10. marca. — V štev. 18. „Edinosti“ napada gosp. dopisnik iz Brd gospoda Andreja Kocijančiča iz Podgore, deželnega poslanca in načelnika cestnega odbora goriškega, radi ceste čez Gradec in tako zvane „čez Travnik, Kozano, Vipolže“, češ da s tem se Bricem krivica godi.

Gospod dopisnik, na katerega lahko roko položimo, je napel vse svoje žile, ker mu najbrže gre za kožo, sramoti pred svetom našega občečislanskega gospoda deželnega poslanca, da bi s tem v naši županiji zaupanje izgubil zdaj ob času volitve novega starešinstva. Morda ga žali, ker se je g. dež. poslanec predznil, na čelu veleposestnikov v g. županovi pisarnici malo površno ogledati račune in imenike villicev, in je potem pritožbo odposlal na dotično mesto.

Zagotovim Vas, g. dopisnik, in Vaše somišljenike, da denar za ceste prevdarjen se niti za vinar ne izgubi in da g. načelnik Vam brez dvombe ob svojem času pošteno račun položiti, in sicer ne na tak način, kakor naš sečanj župan brez konečnega sklepa.

Obljube, zaradi katerih se hudujete, češ, da jih ni še izpolnil, Vam gotovo izpolni, pa o svojem času, kadar premaga nasprotnike, in ne, kadar bote Vi hoteli, ker gosp. dež. poslanec ne mlati rad prazne slame, kakor Vi g. dopisnik. O svojem času, ko užene kanalski cestni okraj v kozji rog, napne svoje strune, da se začne cesta čez Gradec delati, ker ta cesta ne bo koristila samo Bricem in Gorjanom, ampak samemu g. dež. poslancu kot veleposestniku v gorenjih Brdih. Mislim, da sam sebi gotovo ne bo nasprotoval, ker koristila bo ta cesta več g. dež. poslancu nego Vam, g. dopisnik.

Gledé ceste „čez Travnik, Kozano, Vipolže“ v Furlanijo, naj omenim le to, da ni res, kakor je zatrobil g. dopisnik v svet, da je ne rabi nikdo razen g. dež. poslanca. Naš gosp. dež. poslanec se je potegoval za to cesto, da bi bila uvrščena med skladovne ceste uže davno poprej, predno si je kupil premoženje v Smartnem. Ali bi moral g. dež. poslanec kako reči samo zaradi tega nasprotovati, ker bi utegnila kedaj tudi njemu koristiti? Kaj bi veljala cesta čez Gradec in kaj bi nam koristila, ako bi ne imela odprtije in bi se ne vezala s krajšo cesto, ki pelje skoz srednja Brda, namreč Smartno, Kozano, Vipolže naravnost v Furlanijo? Gorenji in dolnji Brici so vedno hrepeneli po zvezi teh dveh cest, in tudi naše slavno starešinstvo je podpiralo g. dež. poslanca v tej zadevi, ker pripoznalo je da ona cesta služi Bricem kot ribi voda. Prosim, g. dopisnik, ko bote še kaj pisarili, držite se vedno le resnice, ker laž ima kratke noge. Povem Vam tudi, če morda ne veste, da naš g. dež. poslanec rabi iz Podgore na svoje posestvo v Smartno le ono cesto, ki je njemu krajša in lepša, namreč čez Pevmo in Kojško, ne pa one čez Vipolže, Kozano, katero mu očitata, da jo je potisnil v prevdarek.

Ternovo, 23. marca. — Draga „Soča“, ker imaš veliko krat v svojih predalih dopise s Ternovega, prosim Te, da bi hotela tudi danes sprejeti nekoliko besed. Čitali smo v zadnji številki o nekešnih Trnovcih, da so prišli volivnik gledat, pa da župan jim ga ni hotel pokazati. Ali to ni res, da ga ni hotel pokazati; odgrnil ga je hitro, ker je na mizi v pisarnici ležal. Poprašal jih je, kaj hočejo, in ker so odgovorili, da hočejo volivnik pregledati, je rekel: „Tukaj ga imate, pa ne da bi ga kaj prepisavali ali pomazali, saj bi telo, da bi vsi imeli vsak svoj volivnik. Pa nekatere je v oči bodlo, ker so notre videli svoje stare grehe. Če ni bil prav spisan, zakaj niso protestirali in si še le zdaj toliko jezike brusijo? Bili so tudi taki, ki niso imeli pravice gledati ga; pa župan jim je dopustil po milosti gledati ga.“

Vsako drugo govorjenje je neresnično. V kratkem času bodo imeli hladno srce in tudi ternovski

dopisnik bo v miru spal, vsaj zdaj tako ne more. Prav pravijo, da volivci glejte, kakšno može bote volili; bomo videli, kakšen kruh pride iz te moke.

En občinar.

Iz Komna, 23. marca. — (Napredek.) Ne dá se tajiti, kajti dejanja govoré, da tu na golem skalnatem Krasu najbolj obljudei kraj v zadnjem času napreduje tako, kakor bi naj vročiji rodoljub ne bil pričakoval. Ni še četrť leta od tega, kar se je v raznih časnikih čitalo o nastanku tukajšnjega bralnega društva; a danes poročati mi je radostnim srcem uže o drugem društvu, katerega pravila so od vis. c. kr. namestništva potrjena. Društvu je ime: „Lira“. Namen in smoter društvu znači ime. Skrb za povzdigo in oliko svetnega in svetega petja je naloga društvu. V istini, blag namen, lepa misel! Če tu kaj pogrešamo, pogrešamo prav živo lepo ubrano domače narodno petje. Prepričal se je lahko vsakdo te dni o priliki novčenja o nujni potrebi, da bi se povzdignilo lepo petje. Namera društvu je poleg petja tudi skrb za izobražanje prostega ljudstva, v ta namen se društvo naroči na slovenske časopise. Tedaj, vrli pevovodja, le krepko na noge in urno na delo! — Požrtovalnosti in truda Vam ne bo manjkalo; pokazali ste uže v djanji Vašo resno voljo, neustrašenost in jekleni značaj! Bog pomози in sreča junačka.

Pa, da si je svrha društvu častna, vzvišena in vzgledna, vendar moram, čeravno nerad, pokarati vedenje in neko izjavo nabiratelja udov za društvo, oziroma vabilonoše onega društva. Prekrasne so bile besede vabila: „Povzdignimo krepke glase domovini v slavo!“ Gospod vabilonoša pa je povzdignil svoj glas v zlobno natolcevanje in obrekovanje nekoga. To ni lepo, ni pošteno, zoper take izjave z vso odločnostjo protestira Nekdo.

Izpod Krna, 22. marca. — Ako bi ne bilo tožeb na svetu, šlo bi vse bolje; kmet bi si lahko opomogel, mnogo sovraštva in prepira bi ne bilo. Ali kaj pomaga o tem govoriti, ko tožbe vender ostanejo, kakor se zdi, do konec sveta; vsaj pri nas je malo upanja, da bi kedaj nehale.

Kuhnjariji in Košinarji so v večnem prepiru. Komisija za zemljiško odvezo je razsodila, da Košinarji nimajo pravice hoditi se svojimi čredami na kuhinjski svet. Pozneje so naredili Kuhnjariji in Košinarji tudi pogodbo med seboj, v kateri so to potrdili. Ali Košinarji niso bili s tem zadovoljni; delali so kmalu nasprotno. Kuhnjariji na to tožijo in c. k. okrajna sodnija v Tolminu razsodi 6. julija 1882, da Košinarji ne smejo pasti od 1. junija do 31. avgusta na kuhniarskem svetu pod kaznijo 100 gl. Košinarji napravijo ugovor in ker so bili Kuhnjariji prepočasni, razveljavi Trst razsodbo prve instance. Kuhnjariji se na to obrnejo na Dunaj, ki potrdi tolminsko razsodbo v vsem njenem obsegu. Košinarji so bili s tem pri kraji; sodnijske poti niso imeli več.

Ali kaj se zgodi? Neki odvetnik jih nasvetuje, naj spravijo zadevo pred občinsko starašinstvo in naj si dajo od njega določiti pravice. Župan spravi to zadevo na dnevni red starešinstvene seje 5. julija 1884. Košinarji zvejo o tem in pridejo v sejo, kjer zagovarjajo svoje dozdnevne pravice z vso svojo zgovornostjo. Starašinstvo jim odloči pravico do paše z 8 proti 4 glasom. Kuhnjariji so se pritožili proti temu sklepu na deželni odbor goriški, ki je sklep uničil, ker so glasovali zanj košinski žlahtarji. Teh je toliko v zboru, da Košinarji ne dobijo nič, ako izostanejo iz seje.

Županstvo je na to podalo prošnjo deželnemu odboru, naj on stvar razsodi ali pa naj jo dá v razsodbo kaki sosednji občini, kjer Košinarji nimajo žlahtarjev. Deželni odbor pa še zdaj ni odgovoril na to prošnjo, dasi bi bilo dobro, da bi zaradi bližajoče se paše kmalu odgovoril: ali velja stvarno razsodba najvišjega c. k. sodišča na Dunaji ali pa sklep košinskih žlahtarjev. Pravdarjem pa bodi to v nauk, da ko zgubijo pravdo pri sodniji, imajo odprto pot do politične oblasti, ako jim pritožbe sprejme.

Politični pregled.

Levičarjem na Dunaji in drugod je zopet upanje, da pridejo na krmilo, splavalo po vodi, prav za prav odpeljala jim je je severna železnica. Pogodba med državo in severno železnico preteče leta 1886 in vlada je imela nalog, ali pogodbo ponoviti ali pa železnico odkupiti. Levičarji trdijo, da bi vlada morala železnico odkupiti in oskrbovati, a vlada misli, ako je mogoče pogoje od severne železnice dobiti, ki več koristi obetajo nego samouprava železnice, sprejem zadnje, ker jej potem ni treba skrbeti za toliko in toliko milijonov gold., da bi železnico odkupila. Pravijo pa, da levičarjem ni bila niti resna volja novo pogodbo zabraniti; oni so hoteli le s tem vladi polena pod noge metati, da

bi se slednji enkrat izpodletelo in bi padla. Toda desnica je to zapazila in vlado podpirala; s pomočjo Coroninijevega kluba sprejela je prehod v podrobno debato s 166 glasovi proti 141. Nekateri gospodje iz Lichtensteinovega kluba so glasovali proti. Ta teden vrši se podroben razgovor o tem predmetu; potem pojdejo poslanci na počitnice ter se vrnejo še le po veliki noči okolo 14. aprila na Dunaj h kratkemu zasedanju.

Jugoslovanska akademija znanosti je nameravala sklicati shod jugoslovanskih pisateljev v Zagreb, a ogerska vlada je to prepovedala. Te vrste sloboda se nad Madžari še hudo kazni.

Drugi zanimivosti v tem tednu ni bilo; da v Makedoniji in Albaniji vré, smo že zadnjič omenili; govori se celo, da so bili med Turki in Albanci hudi boji.

Domače in razne vesti.

P. n. gospodom naročnikom naznanjamo, da s prihodnjo številko začnemo novo četrtletje, ter prosimo one gospode, ki so z naročnino na dolgu, naj nam jo kmalu dopošljejo za pretekli čas in za naprej, kajti splošna navada je, da se naročnina plačuje naprej in ne nazaj. Posebno se obračamo do onih gospodov, ki so nam dolžni še za lansko (nekateri celo za predlansko) leto, naj se enkrat spomnijo svoje dolžnosti ter naj jo izpolnijo. Zamudnikom smo naznanili večinom pismeno, koliko nam dolžujejo, tako da se ne morejo izgovarjati z nevednostjo ali pozabljivostjo. Najceneje in najgotoveje se pošilja naročnina po poštinih nakaznicah o pravnistvu, kakor je zaznamovano na čelu lista. Ob enem se priporočamo plačujočim naročnikom, naj nam ostanejo zvesti in naj nam pridobijo novih naročnikov, njim enakih.

Cesarjevič Rudolf in cesarična Štefaniya sta se vrnila iz jutrovnih dežel in potujeta zdaj po Dalmaciji. Iz Kotora šla sta bila tudi v Crnogoro, kjer sta bila po knezu in ljudstvu sijajno in presrečno sprejeta. Vsa večja mesta, ki ležijo v Dalmaciji ob morji, sta si ogledala in sta bila povsod inavdušeno sprejeta. Tudi Hercegovci so bili prišli v Dalmacijo, 164 oseb, da so pozdravili svojega bodočega vladarja in vladarico. Ob dalmatinskem bregu in raznih otocih pomikata se visoka potnika vedno bolj proti severu, dokler ne stopita na suho zemljo na Reki, kjer jima pripravljajo slovesen sprejem. Za velikonočne praznike bota uže na Dunaji. Vsi avstrijski narodi ju spremljajo v mislih na tem potovanju.

Vreme hotelo nam je zadnje dni nekoliko ponagajati. Burja se je oglašala, vender prišla je le burjica; ohladila je naše ozračje, pa le dokler je brila; ko je ponehala, bilo je zopet dobro. Stalnega vremena še zdaj nimamo, ker jug in sever se še vedno premetujeta. Čegava bo zmaga, je pač lahko uganiti. Rastlinstvu je veliko bolje, da imamo zdaj nekoliko hlada, nego da bi ga imeli pozneje, meseca aprila ali maja.

Kôz nimamo več. Preteklo soboto zapustili so zadnji bolniki oni lazaret blizu živinskega trga za gradom, ki je za kužne bolezni odmenjen. Umrle so le tri osebe v lazaretu, in še te radi lastne nemarnosti; vsi drugi, 19 oseb, so ozdravili. Bolnike je zdravil mestni zdravnik, stregle so jim pa usmiljene sestre. Obema so ozdravljenici hvaležni za skazano skrb in ljubezen.

Konjske dirke bodo velikonočni ponedeljek in belo nedeljo ob 4 popoldne na Rojicah pod Gorico. „Cerr.“ priporočal je dotičnemu odboru, naj dobro bobna na Primorskem in v Benečiji, da se oglasi mnogo deležnikov. Mestno starašinstvo dovolilo je omenjenemu odboru 400 gl. podpore. Ako pomislimo, da se udeležijo dirk v ečin o m gospodje, ki imajo kaj pod palcem, zdi se nam ona podpora brezpotrebna, in boljše bi bilo storilo mestno starašinstvo po našem mnenju, ako bi bilo dalo onih 400 gl. slovenskemu bralnemu in podpornemu društvu, da bi blagoslovilo svojo zastavo, kajti to bi bilo za Goričane bolj koristno in bi prineslo mestu več dobička.

Goriška ljudska posojilnica ima novo ravnateljstvo, ki se je tako le sestavilo: dr. Nikolaj Tonkli ravnatelj, monsieur Matija Kravanja ravnatelj namestnik, dr. A. Gregorčič denarničar, Franjo Ferfila preglednik, Ivan Berbuč tajnik. V četrtek po veliki noči, 9. aprila, bo skupna seja ravnateljstva in nadzorstva, v kateri se bo sklepala o zadevah, ki jih pridružujejo pravila takim sejam. Deležne obresti za dobo od 1. junija 1883 do 31. decembra 1884 se izplačujejo, kakor je „Soča“ zadnjič omenila, po 4 od sto. Ravnateljstvo je sklenilo, da pošlje obresti onim deležnikom, kateri imajo potegniti najmanj 5 gl., po pošti na njih stroške; druge deležnike pa, katerih obresti za ročeno dobo znašajo manj nego 5 gl., va-

bi, naj se oglašijo pri priliki pri ravnatelj dr. N. Tonkliču, ki jim izplača dotične zneske. — Hranilne uloge obrestujejo se po $4\frac{1}{2}$ od sto. Obresti hranilnih ulog, ki so se natekle do 31. decembra 1884, pripisale so se s 1. januarjem t. l. glavnici, če tudi se uložnik za to ni oglasil, tako da mu raste glavnica tudi brez novih ulog po obrestih, ki se ji konec vsakega leta pripisujejo. Hranilne uloge sprejemajo se v vsaki visokosti tudi od nedruštvenikov, ali obresti se plačujejo le od celih goldinarjev. — Pogosto prihajajo rojaki v posojilnico in prosijo posojila, ne da bi bili zadržniki. Naj bo torej našim rojakom zopet povedano, da posojilnica izposojuje denar (po 6 od sto) samo udom ali zadržnikom. Kdor hoče posojilo dobiti, mora biti najprej ud te zadrage. Ud postane vsakdo, kdor pristopi vsaj z enim deležem po 10 gl., in plača vstopnine 50 kr. Vstopnina ni zgubljena, ampak se pripiše rezervnemu zalogu, ki je lastnina zadržnikov; o zadržniškem deležu se pa dobivajo obresti (dividenda) po visokosti čistega dobička konec leta. Rojaki, na noge!

Pretepala sta se preteklo sredo, v praznik Device Marije, pod Turnom v št. Roku dvanajst in štirinajstleten deček, ki sta se razprla pri igri (di klaput). Prvi je udaril drugega po glavi, da se je zgrudil na tla, potem je še stopil nanj in ga bil tako hudo, da je nesrečnik dušo izdihnil. Žalostno.

Vinarsko društvo v Štanjelu lepo napreduje ter se širi po Krasu in Vipavskem. Uže se tiskajo pravila, ki se razdelijo med društvenike in druge rojake, o katerih je pričakovati, da pristopijo društvu. Lepo nalogo postavilo si je to društvo in bo vinarjem mnogo koristilo, ako je bodo uspešno podpirali, posebno z obilnim pristopom.

Nesreča. Jožef Fornazarič iz Šempasa, mladenič 18 let, je vozil listje pretekli petek, 20 t. m., iz Bregov Šempaskih. Prišel je zad za Rims in je hotel voz listja zadržati; mlada deklica mu je gonila; šel je voz križem. Ker so slabe poti, vse pobrane in razjedene od vode, nagne se voz; ni mogel zadržati voa, vlovi ga pod se kakor brinjevo pod skarlo. Zakričal je deklici: „daj mi roko,“ ali ona namesto tega je tekla iskat pomoči. Pridejo ljudje za deset minut, ali iz fanta je bila že duša išla. Kaj če reči, da se ne dajo popravljati poti!

Koboridska čitalnica priredi dne 6. aprila besedo v Žganovej dvorani. Spored: 1. Petje: „Slavčev stopaj.“ Avg. Leban. 2. Šaljiv govor. 3. Petje: „Tam gđe stoji.“ Lisinski. 4. Igra: „Prevzetnica.“ v 4 dejanjih. 5. Petje: „Berba.“ Stoos. Vstopnina k besedi 20 kr. Po besedi ples. Začetek ob pol 7. zvečer. K obilni udeležbi vabi uljudno Odbor.

Za sliko sv. Cirila in Metoda so darovali: prevzvišeni g. I. I. Strossmayer, vladika v Djakovu, 20 gl.; Alojzij Fabjani, župnik v Biljani, 4 gl.; Andrej Znidarčič, vikar v Gradnem, 4 gl.; Lovro Juvantič, župnik v št. Lovrenci, 3 gl.; Marija Jug, učiteljica v Biljani, 1 gl.; Jožef Kožljin, župan v Biljani, 1 gl.; Janez Baštjančič, tajnik in poštar v Biljani, 1 gl.; Štefan Sirk 30 kr.; Jožef Kabaj 30 kr.; Anton Béle, učitelj v Višnjevku, 1 gl.; Mihaljko Vuga 3 gl.; Anton Jakonič iz št. Lovrenca 2 gl. Blaž Šviligoj iz Drnovka 2 gl.; Karol Vuga 1 gl.; Miha Sirk 1 gl.; vsega skupaj: 44 gl. 60 kr. Ta je prvi izkaz radodarnih doneskov za sliko svetih apostolov, katera se postavi v farni cerkvi v Biljani v spomin tisočletnice. Bog daj mnogo posnemalcev! Reč se sama priporoča. Slika sv. Cirila in Metoda je in bode prava zastava naša. Kar pravi vladika Strossmayer, to naj ima v srci vsak Slovan, namreč: Cuj pako i zapamti još jedan put narode moj, ti jedina — poslije Isusa Boga i Spasa moga — ljubavi moja na ovame svietu. Biljana, 23 marca 1885. Mihaljko Vuga, kaplan.

Janez Jesenko, profesor na c. k. gimnaziji v Trstu, slovenskemu narodu dobro znan po mnogih in izvrstnih šolskih in drugih knjigah, s katerimi širi prosveto med ljudstvo, ki željno steguje roke po znanju, katero se mu podaja v razumljivem, domačem jeziku, spisal in založil je novo knjigo, katere bo vesel vsak Slovenec in vsak avstrijski domoljub, ki jo v roke dobi. Knjigi je naslov: „Avstrijsko-ogerska monarhija. Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol.“ — Tiskana je v Ljubljani v „Narodni tiskarni“ leta 1885, šteje za naslovnim listom in kazalom 91 strani ter stane 45 kr. V dveh oddelkih opisuje zgodovino in zemljepis našega cesarstva in navaja vse, kar je šolski knjigi potrebno ali primerno. Ni nam treba navajati, da g. pisatelj piše lep, umljiv slovenski jezik in da kot vesčak v svoji stroki zaznamuje reči natančno po njih legi, meri, visočini, času, množini in drugih določbah, ki služijo v to, da stvar dobro spoznamo. Dijakom, kateri slišijo v šoli imena domačih ljudi in krajev le v tujem jeziku, bo ta knjiga izdaten pomoček, da bodo nerazumljive besede umeli in da dobijo vezelje do predmeta, ki jim ga otežuje neopravičeni tuji jezik. Znanje posameznikov in ljubezen do važnega predmeta, kakor tudi spoštovanje starodavne domovine, bo s tem rastlo in korist bo imela — država. V imenu avstrijskega domoljuba pozdravljamo to knjigo prav srčno ter jo priporočamo

ne le učeči se mladini, ampak tudi drugim (nekoliko probujenim rojakom, ki želijo poznati domačo zgodovino in zemljepis (prirodosnanski in politični) vsaj v glavnih potezah. Nizka cena omogoči vsakteremu, da jo more kupiti. Pri tej priliki naj omenimo tudi druga zgodovinska in zemljepisna dela istega pisatelja, ki se dobivajo v vseh knjigarnah po naslednjih cenah: Zemljepisna začetnica 60 kr. — Občni zemljepis 2 gl. — Mali občni zemljepis 80 kr. — Prirodosnanski zemljepis 1 gl. — Občna zgodovina, I. del od leta 1871 80 kr., od leta 1883 55 kr., II. del 50 kr. III. del 80 kr. — Zemljepis za I. razred srednjih šol 45 kr. — Zemljepis za II. in III. razred srednjih šol 90 kr. — Avstrijsko-ogerska monarhija 45 kr. — Vsa čast možu, ki tako neumorno in tako umno dela za prosveto naroda, čegar zvesti sin ostal je v buruih časih.

Razglas. Da bodo vedeli gospodje posestniki na deželi, kaj naj se obrnejo, da dobé zanesljivo tacega žepa za žepanje trt, kakoršno se sme vestno priporočati kot popolnoma čisto in pravilno zmleto, sklenilo je podpisano c. kr. kmetijsko društvo, izročiti v preiskavo vse tiste vzorce žepa, ktere bi mu v ta namen podali trgovci iz Gorice in od drugod. Potem hoče po svojih listih ali na kak drug primeren način priporočati tiste zaloge ali prodajalce zmletga žepa, o katerih bi preiskava pokazala, da imajo žeplo prve vrste.

Vsak vzorec naj obsega vsaj en kilogram žepa; nekoliko se ga ohrani v društvenem uradu za primerjanje v slučaju kake pritožbe; ker bodo morali prodajalci zagotoviti, da bodo dajali trtorejem vedno takega žepa, kakoršen je v preiskavo izročeni vzorec. To se naznana za dostavkom, da se bodo vzorci žepa sprejemali od februarja do junija vsacega leta. C. kr. kmetijsko društvo v Gorici, dne 1. decembra 1884. Predsednik Coronini. Tajnik Velicogna.

„**Podpiralna zaloga slovenskih vseučiliščnikov** v Gradci“ izdala je četrto poročilo o svojem delovanju in stanju. Iz njega smo posneli, da ima zaloga glavnice 5200 gl. v pisanih denarne vrednosti in 16 gl. gotovine. Letnih dohodkov za razdelitev imela je 661 gl. 11 kr., razdelila je pa le 383 gl. 77 kr., tako da ji je ostalo koncem leta 1884 gotovine 277 gl. 34 kr. Za podporo slovenskih vseučiliščnikov izdala je zaloga 288 gl. Ustanova lepo napreduje; Bog daj srečo tudi naprej!

„**Ljudska knjižnica**“, katero izdaje Leonova tiskarna v Mariboru pod uredništvom g. Lavoslava Kordeša, prav lepo napreduje. Do zdaj izšlo je 6 snopičev po 6 kr., ki so prinesli raznovrstnih krajsih in daljših povestij za slovensko ljudstvo. Ta zbirka priporočuje se posameznikom, posebno pa bralnim društvom. Zarad jako nizke cene more jo vsakdo naročiti. Vsakih 14 dni izide en snopič, 4 tiskane pole obsegajoč, in vender velja zbirka za vse leto po pošti prejemana le 1 gl. 70 kr., za pol leta 90 kr., za četrto leta 48 kr. „Ljudska knjižnica“ namenjena je prostemu ljudstvu, posebno odrasli mladini, zato je tudi jezik priprost in gladek.

„**Duhovni pastir**“, cerkveni list, ki ga ureduje s sodelovanjem več duhovnov č. g. Anton Kržič v Ljubljani, prinesel je v 4. letošnjem zvezku naslednjo tvarino. Velikonočna nedelja: 1. Jezus, naš kralj. 2. Kdo se Jezusovega ustajenja veseli, kdo ne? — Velikonočni ponedeljek: 1. Nauki ustalega Zveličarja. 2. Stanovitna pokora. — Bela nedelja: Sv. maša. Nastopne molitve. 2. Viri nevere. — Druga nedelja po velikonoči: 1. Sv. maša. Od vhoda do berila. 2. Dobri pastir in dobre ovčice. — Tretja nedelja po velikonoči: 1. Sv. maša. Od berila do darovanja. 2. Prav cenite in rabite kratki čas. — Sv. Marka dan: Dolžnost in potreba molitve. — Homiletična zrna: Prilike Gospodove. 13. Delavci v vinogradu. — Duhovni pastir izhaja vsak mesec enkrat na 4 tiskanih polah velike osmerke in stane za vse leto 4 gl.

Živinozdravništvo ali nauk o spoznanji in ozdravljanji unanjih in notranjih bolezni. Spisal Dr. Simon Strupi. Drugi pomnožen (!) natis.

Tako se imenuje 506 strani debela knjiga, katero so natisnili in založili Blaznikovci nasledniki v Ljubljani, in ki bo gotovo dobro došla našim živinorejcem. Živina je poglavitni steber umnega kmetijstva in v mnogih naših krajih skoro jedini vir, iz katerega mu priteka denar. In od leta do leta raste vrednost živine in kakor se kaže, opustiti boče treba po nekaterih krajih žito in namesto tega sejati krmne detelje in ravnati več živine. Živina pa je podvržena mnogim boleznim in kmeta zadene velika nesreča, ako mu pogine krava, vol, ali konj. Zato so hvale vredni založniki, da so spravili to knjigo v svet, ki bode pametnemu živinorejcu dobra svetovalka zlasti po taci krajih, kjer nemajo živinozdravnik v obližji. Še večjo hvalo bi si pa bila zaslužila tiskarnica Blaznikovcev, ko bi bila poskrbela, da bi se dobri nauki slov. živinorejcu dajali v dostojnejšem, t. j. lepšem jeziku. Nemamo prvega natisa, da bi mogli primerjati vsebino in jezik, ali glede zadnjega se nam zdi, da je ostal nespremenjen — naravnost rečeno jezik je grozen. Kdor bi slov. jezik sodil po tej knjigi, moral bi priznati, da v zadnjih 30 letih ni

prav nič napredoval, da, mnoga knjiga pred 300 leti bila je pisana v lepši slovenščini. Knjiga ne zna našega pravopisa, niti slovnice, kam pa še le delati pravilne stavke. Zna se jej, da jo je pisal trd Gorenjec. Terminologija je v mnogem ozirom zastarela in vrhu tega motijo bralca tudi obilni tiskarski pogrški. Prečudno je pri nas to, da so prav tisti spisi, ki so namenjeni v prvi vrsti kmetovalcu, pisani v najokornejšem, najrobatejšem, časi celo nerazumljivem jeziku.

Poslano. *)

S KRASA, 15. marca. Tukajšnjemu nekompetentnemu gospodu poslanicu v št. 11. cenjene „Soče“. Predragi! Klicali ste 1. l. v cenjeni „Soči“ št. 50 strel da razbije „louec“; hudovali ste se v št. 2. t. l. nad elementi, da so me pustili v miru, da, še celo moja kožica Vas je sklela; a zopet se hudojete Nekraškemu g. dopisniku, da ni butnil ob „rihto“ ter izživljate ocenitev in odgovor. Nekompetentni gospod! Čemu se gnete v drugi šolski okraj, saj dobote, ako se količkej potrudite, tem uprašanjem v bližini primeren odgovor. — Vaša neslana dopisa protuhajte, pa opustite osebnost, ker Vam gotovo ne služi v čast. —

V postnem času premislite, da obrekovanje je bilo grošno, ter držite se stvarnega načela.

Pojasnilo se tudi „šika“ pojasnilu v št. 12. cenjene „Soče“. G. pojasnjevalec! Čemu ste toliko pridni, saj nisem drugega pričel nogo le to, kar sem slišal od kraškega ljudstva. G. učitelj, ki ostro obsojate „žlobudranje“ v „Edinosti“, pomislite, da obsojate s tem ljudstvo, s katerim občujete, kajti vsak izmed Vas j: žalihože zadavno več ali manj predbro prepričan. Bedasto bilo bi ugovarjati g. G. osebnosti zavisti, odsevajoči v „Učit. Tov.“ t. l. št. 1.

Veseli me pa, da pride „rihta“ učiteljskemu društvu na mizo, ter že naprej javim, da radovoljno preklidem izjavo, ako se dokaže neresnična. Vanderšek.

*) Te pogrete „rihte“ imamo dovolj; upamo, da je to zadnje, kar smo o tem prinesli. Ur.

Zahvalo

izreka čitalnični odbor gospodu Josipu Kranjcu iz Koborida, ker je blagovoljno podaril tukajšnji čitalnici glasovir.

V Koboridu, dne 24. marca 1885.

ČITALNIČNI ODBOR.

Presrečno se zahvaljujem vsem tistim, ki so moji ranjki soprogi skazali poslednjo čast; tako tudi onim, ki so o tej prebitkeji priliki za me in za moje 4 otroke izrazili svoje sočutje.

V Gorici, 24. marca 1885.

GAŠPAR LIKAR.

Franc Jožefov Grenki Studenec „čisti hitro in gotovo.“
Professor EARL pl. BRAUN na Dunaji.
„ne užrokuje nikakih težav“
Professor pl. BAMBERGER na Dunaji.
„dela bolj uspešno, ko druge grenke vode.“
Professor LEIDESDORF na Dunaji.

Zahteva naj se vedno in razločno: FRANC-JOŽEFOV GRENKI STUDENEC. Zaloge povsod. V Gorici: lekar gosp. Cristofolletti, Gironcoli, Pontoni in A. Seppenhofer. Razpošilja se iz Budapešte.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žledene bolesi. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje sroter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljavo pa edino v lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

Razglas.

Letos bode v Nabrežini sejem za razno blago in živino dne 31. marca t. j. veliki torek namesto 5. aprila, ker ta dan bo velika noč.

Živina bode občinske pristojbine prosta.

ZUPANSTVO V NABREŽINI,
dne 12. marca 1885.

Razpis službe.

Po sklepu občinskega zastopstva razpisuje se služba tajnika-blagajnika za tukajšnji občinski urad z letno plačo 500 gold. a. v., in če bo imenovan izvršen in zaslužen, povikša mu se ta plača s časom na 600 gold.

Prosilci naj predložijo svoje prošnje na poglavarstvo v Lovrani v 14 dneh, katerim naj se priložijo spričevala dovršenih šol in služeb, katere so opravljali, posebno ako so bile v tajniško-blagajniški stroki. Morajo pa dokazati, da so popolnoma zmožni nemškega in italijanskega jezika (ta je uradni jezik) in da poznajo eno južno-slovansko narečje.

POGLAVARSTVO V LOVRANI,
18. marnja (sušča) 1885.

Glavar:
A. Fragnul.

Duhovnikom v pokoji!

Podpisana podžupana Dolenje in Gorenje Cerovške občine, v sporazumu s cerkvenimi predstojniki, daje na znanje prečastiti duhovščini v pokoji, da občina Dolenje Cerovo bi rada sprejela enega duhovnika v pokoji, kateri bi imel vsako nedeljo in vsak zapovedan praznik zjutranjo prvo sv. mašo s kratko homilijo. Za to pa bi dobival na leto v gotovini 100 gold. in v naravi prosto stanovanje z vrtnom ter vinski in žitno biro v Dolenjem in Gorenjem Ceroven, koja bi znašala najmanj 4 hektolitre vina in 3 hektol. turšice.

Dolenje Cerovo dne 24. marca 1885.

ANDREJ PODVERŠČIK
podžupan za Dolenje Cerovo
ANTON PRINCIC
podžupan za Gorenje Cerovo.

Iz prve roke

prodajem v zavrtkih

po 5 Ko.	Suhe slanike (Speckbücklinge) gl.	1.80
"	Suhe ploče (Speckflandern) "	2.10
"	Losos slanike (Lachsheringe) "	2.16
"	Prekajene ogorje (Ger. Aal) "	6.30
"	Ogor. zavijačo (Aal-Roulade) "	4.50
"	Ogor. en gelee (Aal en Gelee) "	3.72
"	Rižo zavijačo (Fischroulade) "	2.28
"	Sardine (Kronsardinen) "	1.68
"	Mes. slanike (Vollheringe) "	1.80
"	Kaviar uralski (Caviar, Ur. Perl) "	8.10
"	" " " " " " "	4.38
"	" " " " " " "	2.40

Voznina je že v ceni vračunjena.

Avstrijsko carino plača prejemnik

Hamburg. Max Kreimeyer

MEJNARODNA LINIJA.

Iz Trsta v New-York naravnost.

Veliki parniki s prvim razredom te linije vozijo redno v New-York in sprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in s prav dobro postrežbo.

V NEW-YORK-Odhod iz Trsta.

Parnik Teutonia. Odhod okolo 25. marca.
Kajuta za potnike 200 gl. — Srednji krov 60 gl.
Zarad vožnje treba je obrniti se na

J. T E R K U I L E,
glavnega agenta za potnike,

Via dell' Arsenal e h. št. 13, Teatro Comunale, Trst.
Radi blaga na Emiliano d'Ant. Poglayen, glavnega agenta.

V pisarni tiskarne Seitz-eve nasproti semenišču v Gorici je na prodaj po znižani ceni — za 1 gl. 30 kr.

VELIKI TEDEN

in
Velika Noč,

spisal profesor Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar uže z naročilom vred pošlje, naj pridene še 10 kr. za vozni list.

OBČINSKE KOPELI v GORICI

Via dei Bagni 4.

Tam se nahaja tudi oddelek za zdravljenje z vodo, z drgnenjem, s telovadbo, z vdihanjem in za zdravilne kopeli.

Drgnenje oskrbuje gospod K. Gottwald, mehano-terapist iz Prage.

Eden glavnih zavarovalnih zavodov potrebuje izvedenih zastopnikov po deželi proti poškodovanju toče; ponudbe naj se pošiljajo pod: „oddelek toče“ v Gorici, poste restante.

Un primario Stabilimento d'Assicurazioni ricerca esperti agenti nel ramo grandine per la provincia, dirigere offerte sotto „ramo grandine“, fermo in posta Gorizia.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpele ude in kite itd., malo časa čez se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Schubmayer. Gospodu pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani. Moja mati so na protinske bolezn na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnil se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročil. In res imel je čudovit vspeh, da so se po kratkej rabi opostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam, Vašej blagorodnosti pa izrekam najprišrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirup krajski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovinici se nahajajoči soki in sirupi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisečkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaznem želodci, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštnim povzjetjem v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mesnem trgu v Ljubljani.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJAČNICI IGNACIJA STEINERJA,

ki je največja v Gorici,

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiri narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
" " " " dečke	" 6 " 15 "
" " " " otroka	" 3 " 10 "
Površna pomladanska suknje za gospode	" 8 " 30 "
Pomladanski šaki	" " 5 " 15 "

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospé. Šaki za gospe od 4 do 15 gl.

POTNIKE IN BLAGO

spravlja v

Ameriko

najbolje in najceneje

Arnold Reif, na Dunaji, I. Kolowratring h. št. 9
(Najstarejša firma te vrste.)

Blagorodni gospod! — Polen hvaležnosti naznam Vam predobro uspeh Vašega imenitnega dr. Rosa življenskega balzama. 5 let trpinčila je moja soproga strašna želodčna bolezen, ki se je v zadnjih 2 letih tako pomnožila, da jo je pogosto prejemal krč, posebno to leto so se ponavljali vsakih 8—14 dni in so trpeli po 18—26 ur. Vsa zdravila in ves trud bil je zavržen; najmanjšega uspeha nismo mogli doseči, ker bolezen se je vekšala od tedna do tedna in je uzročila še drugih boleznij, namreč zlatenico in krč v maternici, kateri jej je delal posebno ob času čiščenja neizrekljive bolečine, tako da je bila uže večkrat blizu smrti. Vsi, ki so jo poznali, so se ji čudili, kakor da bi bila prišla iz groba, in res bila je bolj podobna duhu ko živemu bitju, dokler nisem kupil na priporočilo nekaterih prijateljev nekaj steklenic Vašega čudo uspešnega dr. Rosa življenskega balzama v lekarni v M. Schönbergu, kateri jej ni le težav zmanjšal, ampak tudi popolno zdravlje podelil, tako da čvrsta in zdrava opravlja vsa svoja dela. Zahvaljevala se Vam oba, jaz in soproga, za čudni uspeh Vašega izvrstnega dr. Rosa življenskega balzama, štejeva si v čast, priporočati vsakoteremu, ki trpi na takih bolečinah, naj dr. Rosa življenski balzam rabi pred vsakim zdravljenjem. Z vsem spoštovanjem znamujeva se Vam prehvaležna

v Reitendorfu pri M. Schönbergu, 28. dec. 1880

Franc Mönlich s soprogo.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravlja

je odvisna zgolj od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker ta je glavni pogoj zdravlja in telesnega in dušnega dobrega čutenja. Najbolj potrjeno DOMAČE ZDRAVILLO, prebavljanje vrediti, doseči primerno mešanje krvi, odpraviti pokvarjene nezdrave krvne dele, to je uže več let sploh znani in priljubljeni

dr. ROSA življenski balsam.

Napravljen iz najboljših, zdravilsko najkrepkejših zdravilskih zelišč, potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh slabostih prebavljanja, posebno pri prepadanju, po kislem dišečem riganju, napenjanju, bluvanju, pri bolečinah v telesu in želodcu, želodčnem krču prenasajanju žalodca z jedmi, zaščitjenju, krvnem navalu, hemeroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja vso delavnost prebavljanja, dela zdravo in čisto kri in bolno telo dobiva zopet poprejšno moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči je postal gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se sploh razširil.

1 steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gl.

Na tisoče pohvalnih pisem lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzjetju zneska na vse strani.

SVARJENJE!

Da se izognejo neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov življenski balsam iz lekarn B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balsam, in ne izrečno dr. Rozovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rosa življenski balsam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3. — V GORICI: G. Cristofolotti, lekarničar; G. B. Pontoni, lekarničar; R. Kürner, lekarničar. A. de Gironcoli lekarn. V OGLEJI: Damaso d'Elia. — V TRSTU: P. Prendini, lekarničar; G. Foraboschi, lekarničar, J. Serravallo; Ed. de Leitenburg, lekarničar. Ant. Suttina — V ZAGREBU: C. Arazim, lekarničar.

Vse lekarnje in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo, ali strdijo, pri buhah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri izlezah, oteklinah, pri zmaščeni, pri morski [mrtvi] kosti zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, rokah, v ledji če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo: kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo potiši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem še le se mazilo na nje prilepiti.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balsam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najranesljivejše sredstvo znano odstrani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.